عنوان : اوراقهای مالی

تهیه کننده:

محراب عتيقى

اگر بخواهیم به لحاظ نوع دارایی بازار اوراق بهادار مورد بررسی قرار دهیم، به تقسیم بندی زیر خواهیم رسید:

- **بازار اوراق سهام**: بازاری که سهام شرکت های سهامی (عادی و ممتاز) در آن داد و ستد می شود.
- **بازار ابزارهای مشتقه**: بازاری که معاملات ابزارهای مبتنی بر داراییهای مالی یا فیزیکی (اختیار معامله و قرارداد آتی) در آن صورت می پذیرد.
 - بازار اوراق بدهی (قرضه): بازاری که ابزارهای با درآمد ثابت در آن معامله میشود.

انواع اوراق بهادار

- اولین اوراق بهاداری که هرکدام از ما با آن سروکار داریم پول است. اما در این مطلب قصد داریم به اوراق بهادار بازارهای مالی مورد داد و ستد قرار می گیرد. اوراق بهادار را می توانیم در یک دسته بندی کلی به سه بخش زیر تقسیم نماییم:
 - اوراق حقوق صاحبان سهام: سهام عادی، سهام ممتاز، سهام سرمایه ای و....
 - وراق بدهی: اوراق قرضه، اوراق مشارکت و ابزارهای مالی اسلامی
 - ابزارهای مشتقه: قرار دادهای آتی، اختیار معامله

اوراق حقوق صاحبان سهام

این اوراق نشان دهنده میزان مالکیت سرمایه گذاران در یک شرکت است. تقسیم بندی های متفاوتی برای سهام وجود دارد، از نظر شکلی سهام به دو دسته سهام بانام و سهام بی نام تقسیم می شود. از نظر ماهیت آورده به سهام نقدی و غیرنقدی طبقه بندی شده و از منظر حقوقی نیز خود در دوشاخه تقسیم می شود؛ سهام عادی و ممتاز از انواع سهام سهام عادی و ممتاز از انواع سهام سرمایهای به شمار می آیند.

سهام عادي

- در میان اوراق بهادار موجود در بازار، سهام عادی متداولترین ورقه بهادار محسوب می شود. سهام عادی دارای ارزش اسمی بوده و تعداد آن برای هر شرکت، بسته به میزان سرمایه آن شرکت است. ارزش اسمی هر سهم عادی در ایران برابر با ۱۰۰ تومان یا ۱۰۰۰ ریال است. تعداد سهام عادی هر شرکت نیز حاصل تقسیم سرمایه آن بر ارزش اسمی هر سهم است.
 - تعریف سهام عادی: سهام عادی یک نوع دارایی مالی است که نشان دهنده مالکیت در یک شرکت است. به عبارت ساده، سهام عادی دلالت بر حقوق صاحبان سهام در شرکت دارد

ویژگیهای سهام عادی:

سهام داران به نسبت تعداد سهام عادی که خریداری نموده اند، مالک شرکت هستند.

مسئولیت سهامداران محدود به تعداد سهام آنها است. یعنی در صورت ورشکستگی شرکت، چنانچه پول حاصل از فروش کلیه دارایی های شرکت کفاف همه بدهی های شرکت را نکند، برخلاف شرکت های تضامنی، سهامداران عادی شرکت های سهامی عام مسئولیتی مازاد بر تعداد سهامشان در قبال تسویه بدهی های شرکت نداشته و تحت پیگیرد قانونی قرار نخواهند گرفت.

سهام عادی فاقد زمان سررسید بوده و ناشر سهام عادی ملزم به بازخرید این اوراق نیست.

صاحبان سهام عادی، بیشترین ریسک سرمایه گذاری در شرکت را متحمل خواهند شد، زیرا در صورت کاهش سود سهم یا زیان ده بودن شرکت، ارزش بازاری و ذاتی سهام عادی کاهش خواهد یافت. از طرفی زمانی که شرکت منحل شده و یا تمام دارایی های آن بفروش رسد، پس از تسویه همه بدهی های شرکت و پرداخت حقوق صاحبان سهام ممتاز، آنچه باقی می ماند به نسبت مالکیت بین صاحبان سهام عادی تقسیم می شود. بنابراین گفته می شود که دارندگان سهام عادی مالک نهایی شرکت هستند.

ویژگیهای سهام عادی:

دارندگان سهام عادی به میزان تعداد سهام و درصد مالکیت خود نسبت به انتخاب هیأت مدیره شرکت، تایید یا رد اقدامات پیشنهادی مدیریت شرکت (مانند ادغام شرکت، تغییر ساختار سازمانی، افزایش یا کاهش سرمایه) حق رای دارند. البته این بدان معنا نیست که هر سهامدار می تواند نظرات فردی و کنترل شخصی خود را بر شرکت اعمال نماید، بلکه تنها می تواند با استفاده از رای خود در تصمیم گیری های شرکت که توسط مدیران صورت می گیرد، اظهارنظر کند.

از دیگر ویژگیهای سهام عادی برای سرمایه گذاران آن این است که دارندگان این نوع سهام دارای حق تقدم در خرید سهام جدید خواهند بود. با افزایش سرمایه شرکت، بالطبع تعداد سهام آن نیز افزایش خواهد یافت و شرکت تعدادی سهام جدید منتشر خواهد نمود. از طرفی با این افزایش سرمایه قیمت بازاری سهم کاهش می یابد. لذا برای حفظ درصد مالکیت آنها در شرکت، سهامداران فعلی نسبت به خرید سهام جدید شرکت از اولویت خرید بهره مند هستند. تعداد حق تقدم هر سهامدار بر اساس مقدار سهامی که داشته، محاسبه می شود. ۲ مورد زیر، هدف ارائه حق تقدم به سهامداران فعلی محسوب می شود:

- حفظ کنترل سهامداران فعلی بر اداره شرکت
- حفظ حقوق آنها در مقابل کاهش ارزش بازاری سهام (که ناشی از افزایش سرمایه است)

آشنایی با مفهوم سهام جایزه:

گاهی شرکت ها برای افزایش سرمایه از اندوخته نقدی خود استفاده می کنند. در این مواقع بجای اعطای حق تقدم خرید به سهامداران فعلی، به آنها سهام جایزه تعلق می گیرد. در این روش بر خلاف روش اعطای حق تقدم، سهامداران هیچ مبلغی به شرکت پرداخت نمی کنند.

دارندگان سهام عادی این امکان را دارند تا نسبت به خرید و فروش و انتقال سهام خود اقدام نمایند.

دارندگان سهام عادی این امکان را دارند تا دفاتر شرکت را نیز مورد بررسی قرار دهند. البته آنچه در عمل رخ میدهد این است که دسترسی به اطلاعاتی است که شرکت ها به صلاحدید خود در اختیار عموم قرار می دهند.

ممنوعیت هایی که در خصوص سهام عادی در قوانین ایران وجود دارد، به شرح زیر است:

عدم امکان بازخرید سهام شرکت توسط خود شرکت (یعنی شرکت نمی تواند سهام عادی خود را بازخرید کند).

عدم فروش سهام عادی منتشر شده توسط شرکت (یعنی شرکت نمی تواند سهام عادی منتشر کند که آن را بفروش نرساند).

عدم وجود ارتباط مستقیم بین تعداد سهام منتشره از سوی شرکت و میزان سرمایه آن شرکت (یعنی تعداد سهام منتشره شرکت رابطه مستقیمی با سرمایه ثبت شده شرکت تقسیم بر مبلغ اسمی هر سهم (۱۰۰۰ ریال)).

در سایر کشورها ممنوعیت های مذکور وجود ندارد.

در قانون بورس ایران محدودیتهایی در مورد سقف مالکیت شرکت توسط افراد حقیقی و حقوقی وجود دارد. همچنین سهام دار به نسبت مالکیت خود در مجمع عمومی شرکت دارای حق رای است.

سهام ممتاز (ترکیبی)

سهام ممتاز یا ترکیبی، نوعی از سهام است که دارندگان آن ادعای معین و محدودی نسبت به دارایی های شرکت دارند و مانند اوراق قرضه سود ثابتی دریافت میکنند و از همین رو آن را سهام ترکیبی مینامند چرا که دارای ویژگیهای سهام عادی و اوراق قرضه است. این نوع سهام مانند سهام عادی فاقد زمان سررسید و هزینه مالیاتی است و از آنجا که سود ثابتی دارد، جزو اوراق بهادار با درآمد ثابت محسوب می شود. زمانی که هزینه سهام عادی بالاتر باشد، شرکت اقدام به انتشار سهام ممتاز می کند. این سهام از آن رو به سهام ممتاز معروف است که در زمان تقسیم سود دارندگان این نوع سهام، از اولویت برخوردارند. سهام ممتاز با پذیره نویسی خصوصی وارد بازار شده و در بورس و بازار خارج از بورس قابل معامله است.

در زمان انحلال یا ورشکستگی شرکت و زمانی که کل داراییهای شرکت به فروش رسید، ابتدا حقوق این سهامداران به طور کامل پرداخت میشود و سپس از باقی مانده مبلغ داراییهای فروخته شده، حقوق سهامداران عادی پرداخت میشود.

ویژگی های سهام ممتاز:

سهام ممتاز برای صاحبان آن دربردارنده نوعی حق مالکیت در شرکت است.

با توجه به اینکه سهامدار ممتاز دارای حق مالکانه در شرکت است، شرکت منتشرکننده سهام، الزام قانونی ندارد که داراییهای خود را در رهن این اوراق گذاشته یا وثیقه قرار دهد.

سهام ممتاز نیز همچون سهام عادی فاقد سررسید است.

به دارندگان این سهام سود پرداخت می شود. باتوجه به اینکه پرداخت سود مستلزم سودده بودن شرکت است، از این رو شرکت پرداخت سود را تضمین نمی کند. به طور معمول به سهام ممتاز سود از پیش تعیین شده و ثابتی تعلق می گیرد.

پیشتر گفتیم که در زمان تقسیم سود دارندگان این نوع سهام، از اولویت برخوردارند. همچنین به هنگام انحلال یا ورشکستگی شرکت، با فروش کل داراییهای شرکت، ابتدا حقوق سهامداران ممتاز به طور کامل پرداخت می شود و سپس از باقی مانده مبلغ داراییهای فروخته شده، حقوق سهامداران عادی پرداخت میشود.

بطور معمول سهام ممتاز فاقد حق رأی در مجمع عمومی است. به این معنی که دارندگان سهام ممتاز در زمان رای گیری برای انتخاب هیأت مدیره یا سایر امور مربوط به اداره شرکت، حق رأی ندارند.

سهام بانام

• سهام بانام به سهامی اطلاق می شود که نام صاحب آن(خریدار) در ورقه سهم یا در دفتر سهام شرکت، ثبت شده باشد. سهام با نام این امکان را به شرکت می دهد تا صاحب سهم را شناخته و ارتباط بین سهامدار و شرکت را تسهیل می نماید. از طرفی به مقامات دارایی این امکان را می دهد که درآمد صاحبان سهام را محاسبه کنند.

سهام بینام

• سهام بی نام، سندی است که در وجه حامل تنظیم شده و دارنده این سند مالک آن شناخته می شود مگر آنکه طبق ماده ۳۹ لایحه قانونی ۱۳۴۷، خلاف این موضوع به اثبات رسد. حقوق صاحبان سهام بی نام طبق ورقه سهمشان ناشی می شود و برای انتقال آن کافی است سند مذکور به شخص دیگری تحویل داده شود. یعنی داد و ستد آن فاقد تشریفات و سلسه مراتب خاصی است. سرقت یا مفقود شدن این اسناد تابع قوانین مربوط به اسناد در وجه حامل که در مواد ۳۲۰ تا ۳۳۴ قانون تجارت آمده است، خواهد بود. طبق ماده ۳۰ لایحه قانونی ۱۳۴۷، صدور ورقه سهام بی نام یا گواهینامه موقت بی نام تا پیش از پرداخت تمام مبلغ اسمی هر سهم، ممنوع است. این گونه سهام با رعایت مفاد قانونی که در قانون تجارت آمده، امکان تبدیل به سهام با نام را دارند.

سهام نقدي

در قبال آورده نقدی (پول) سهامداران به شرکت، سهم نقدی به آنها تعلق می گیرد. سهام نقدی به صورت اوراق سهام یک شکل و قابل معامله هستند. بر اساس بند ۲ ماده ۷۵ قانون ۱۹۶۶ فرانسه، این سهام با پرداخت یک چهارم مبلغ آن قابل صدور است.

سهام غيرنقدي

سهم غیرنقدی سهمی است که برای آورده غیرنقدی ممکن است به آورنده مال غیرنقدی تعلق گیرد. طبق قانون تجارت سال ۱۳۱۱، صدور سهام غیر نقدی امکان پذیر بوده است؛ اما در حال حاضر این گونه سهم در قانون فعلی ایران وجود ندارد و برای آورده های شرکا _(آورده های نقدی و چه آورده های غیرنقدی) سهام نقدی به صورت اوراقی متحدالشکل داده می شود. در قوانین فرانسه همچنان این نوع سهام وجود دارد.

سهام سرمایهای

سهام سرمایه ای همان سهام عادی و ممتاز است.

سهام انتفاعي

سهام انتفاعی زمانی مصداق خواهد داشت که به علت استهلاک سهام (استهلاک سرمایه)، ارزش اسمی سهم با استفاده از اندوخته های اختیاری یا سود قابل تقسیم به صاحب آن پرداخت شود. استهلاک سرمایه به معنی کاهش سرمایه نیست زیرا با استهلاک سهام، سرمایه شرکتبه قوت خود باقی می ماند.

منابع

• کارگزاری آگاه